

RELACIONS PERSONALS I FELICITAT: FAMÍLIA, AMICS, PARELLA...

Catalina Thomàs Galmés i Vellibre

Sorprenents i, ahora, tranquil·litzadores foren les paraules que Javier Elzo, catedràtic de la Universitat de Deusto (País Basc) pronuncià en el marc del cicle "Joves", organitzat per La Caixa i per la Universitat de les Illes Balears.

La conferència dictada per Elzo duia per títol *Relacions personals i felicitat: família, amics parella*. Carmel Bonnín féu la presentació del cicle i Martí March presentà el ponent.

La joventut és una etapa de la vida molt intensa, mitificada sovint des de l'edat adulta. El cert és que els i les joves d'avui són un reflex de la societat i un producte de les circumstàncies que els toquen viure. S'han convertit per a nosaltres, adults i adultes, en un motiu de preocupació i, ahora, d'esperança.

Els joves són tots i totes diferents, ens trobam davant d'una enorme pluralitat i Elzo, sociòleg compromès amb la societat en què viu -en particular la basca, en què desenvolupa la seva tasca docent-, parla del caràcter proxèmic de la joventut actual: als joves i a les joves d'avui els crida l'atenció allò proper; el que volen fer no és canviar la societat, sinó *viure la societat*.

Segons un estudi que Elzo va realitzar per a la "Fundación Santa María", segons els i les joves és en

la família, els amics, els mitjans i el carrer on es diuen "les coses més importants per orientar-se a la vida". Els llibres, l'església i els partits polítics resten en una posició molt i molt secundària...

"...els mètodes anticonceptius -i en concret el preservatiu- són el símbol d'una generació que vol evitar embarassos no desitjats i malalties de transmissió sexual."

Aquest caràcter proxèmic dels interessos dels joves no significa que a aquests joves no els importin les grans qüestions de la vida; senzillament és que en aquestes grans dissertacions no hi troben respostes.

La joventut actual expressa les seves inquietuds -per aquest ordre- als amics, a la família i a la parella. Segons els estudis, els pares i les mares es mantenen sempre devora els joves, i això passa en totes les edats.

Segons ells mateixos, les icones que més els defineixen són "el preservatiu" i "els doblers". Si bé resulta sorprenent, el que sí és cert és que els mètodes anticonceptius -i en concret el preservatiu- són el símbol d'una generació que vol evitar embarassos no desitjats i malalties de transmissió sexual.

Elzo parla de "felicitat subjectiva" i presenta els trets que caracteritzen el perfil del o de la jove que és més feliç que un altre/a:

- El fet de ser al·lota.
- El fet de tenir bones relacions familiars.
- Tenir manco doblers a la butxaca que la majoria (40 € setmanals).
- Mostrar una gran rigidesa pel que fa a l'ètica econòmica i a les conductes incíviques.

- El fet d'estar en contra de la pena de mort.
- El fet de ser altruista.
- Controlar el consum d'alcohol i drogues.
- No quedar-se sol/a a casa.
- Tenir amics i amigues, no només companys/es.
- Ser una mica previnguts amb les coneixences que es fan a través dels xats.
- Donar importància als estudis i a la formació per al futur.
- Tenir una confiança en les institucions superior a la mitjana.

La tipologia de joves que presentà Javier Elzo és la següent:

1. LIBERAL, INTEGRAT/ADA: formen el col·lectiu més integrat dins la societat, són gent molt oberta, molt dura amb els comportaments incívics, són laics i crítics amb la institució eclesiàstica. La majoria són al·lotes i es convertiran segurament en els líders del futur.
2. MORALISTA, PRIVATISTA: són gent molt tancada en si mateixa, tenen poca projecció social, són molt provitalistes, estan totalment en contra de l'avortament i també la majoria són al·lotes.
3. RETRET, PERMISSIU/VA SOCIAL: formen el grup més problemàtic; normalment són al·lots de classe mitjana alta i alta. Són molt contraris a la població immigrant i consumeixen alcohol i drogues. Els al·lots/es implicats en el fenomen d'assetjament escolar solen entrar dins aquesta tipologia.
4. INSTITUCIONAL, CONSERVADOR: solen sortir poc, no solen consumir drogues, tenen bones relacions familiars i, si bé no aspiren a grans coses, sí que pensen en el futur.
5. LLIUREGAUDIDOR: és el partidari/ària de la festa per la festa.

La prospecció de futur que proposà Javier Elzo és que, tot i que són els valors femenins els que més

qualitativament porten a la felicitat, el cert és que vivim en una societat masclista que propugna els valors masculins. Hem de procurar educar al·lots/es competents, no competitius. I és molt necessari que tinguem en compte el món dels afectes, que en realitat està molt abandonat (els nostres joves són molt dèbils emocionalment i creixen molt sols/es).

En una comunitat com la nostra, en què la feina -precària, potser- és fàcil d'aconseguir (hoteleria, sobretot), els joves deixen d'estudiar per guanyar un sou que en poc temps no suposarà un mitjà de vida. El gran problema d'aquests joves és que no estan ni formats ni informats per poder formar-se més endavant. Aquest és un aspecte que ens ha de preocupar molt: en el cas -probable- d'una fallida econòmica, com aprendran, si no saben com fer-ho?

"...en moltes ocasions aquells pares i mares que manco temps dediquen als seus fills són els que més regals materials els fan."

Acabada la conferència, alguns/es assistents plantejaren qüestions com les següents:

D'una banda, el professorat es demana quins valors hem de transmetre a la joventut quan el que veu aquesta joventut és que són els "lliuregaudidors" els que semblen triomfar.

Elzo va respondre amb la idea que hem de fer raonar la nostra joventut, els hem de fer distingir entre els doblers com a valor i el valor dels doblers, entre la tolerància i també la intolerància necessàries (contra aquell/a que vol ostentar la inexistent veritat absoluta). Els hem d'educar amb els valors instrumentals: la constància, l'esforç diari, la voluntat, la discussió per a la millora, el sacrifici...

D'una altra banda, es féu una consideració interessant: de vegades els pares i les mares volen donar als seus fills/es "allò que ells no tenguieren". Elzo destacà el fet que en moltes ocasions aquells pares i mares que manco temps dediquen als seus fills són els que més regals materials els fan. Potser es tracta d'un intent de compensació...?

Elzo parlà del problema de l'habitatge com d'EL problema de la nostra joventut, el gran problema amb què s'han d'enfrontar.

Davant la darrera qüestió que es va plantejar ("perquè els joves siguin competents, és necessari que la societat, la família i el professorat també ho siguin..."), el conferenciant apuntà la diferència entre els i les joves; els itineraris personals de cadascun/a, la influència que sobre uns i no sobre uns altres poden tenir tant els pares o mares com els docents, etc.

Finalment Elzo féu una interessant reflexió sobre l'educació: és molt trist que tot giri al voltant d'un examen; tot el procés d'aprenentatge es converteix en una carrera d'obstacles que es dirigeix a aprovar un examen... i és molt difícil sortir d'aquest cercle tancat. Els objectius de l'educació han de ser transmetre coneixements, facilitar el fet de trobar una feina i fer del nin/a un adult/a. □

Informàtica
Ciutat

Servei Tècnic
Venda d'Ordinadors
Servei a domicili

iciutat@arrakis.es

TEL: 971 289 898

FAX: 971 451 694

C./ De la Balanguera, 10 baixos
07011 Palma de Mallorca